

Для педагогічного колективу принципово важливим є те, щоб «особливі» діти були соціально обізнаними, відчували себе психофізично комфортно в оточуємому соціумі.

Всі учасники освітнього процесу без виключення повинні допомогти такій дитині реалізуватися, розкривши її таланти. Бо кожна дитина унікальна, неповторна і талановита.

Список використаних джерел

1. Наказ Міністерства освіти і науки України від 01.10.2010 № 912 «Про затвердження Концепції розвитку інклюзивного навчання».
2. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України про освіту щодо організації інклюзивного навчання».
3. Порошенко М. А. Інклюзивна освіта: навчальний посібник. Київ : ТОВ «Агентство Україна», 2019. 300 с.
4. Колупаєва А. А., Савчук Л. О. Діти з особливими освітніми потребами та організація їх навчання. Київ Видавнича група «АТОПОЛ», 2011. 274 с.
5. Особливі діти в закладі і соціальному середовищі: навчальний посібник / за ред. О. В. Гаврилова. Кам'янець-Подільський : Аксіома, 2009. 308 с.
6. Інклюзивна школа: особливості організації та управління: навчально-методичний посібник / кол. авторів: Колупаєва А. А., Софій Н. З., Найда Ю. М. та ін.; за заг. ред. Даніленко Л. І. Київ : Всеукраїнський фонд «Крок за кроком», 2007. 128 с.

Надія ГОРОДЯНКО

ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ІНТЕРЕСІВ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИКИ

Перетворення, що відбуваються в сучасному суспільстві, вимагають відповідних змін як окремих компонентів освітньої системи – цілей, змісту, методів і навчальних технологій, так і її концептуальної основи. Освітня ситуація, що торкається як змістової, так і процесуальної сторони навчання, формує соціальну потребу у вчителів, що здатний самостійно формувати свої професійні інтереси в умовах освітніх альтернатив. Вхідження України до європейського освітнього простору супроводжується оновленням насамперед змісту фахової підготовки майбутніх вчителів, що має глибинний характер і потребує розв'язання низки проблем становлення та розвитку професійних інтересів педагога, який усвідомлює свою професійну відповідальність.

Вищі навчальні заклади, готуючи майбутніх вчителів фізики, дають їм певну суму академічних знань, проте приділяють надто мало уваги психологічній підготовці учителів до роботи в сучасній школі, вмінню активізувати особистісний потенціал і моделювати своє професійне самовдосконалення. Це зумовлює підвищення вимог до якості підготовки магістрантів в педагогічному університеті, одним із компонентів якої повинно стати формування професійних інтересів майбутнього вчителя фізики.

До останнього часу професійні інтереси як важлива складова професійної підготовки майбутніх вчителів, як усвідомлене прагнення до певного професійного рівня, як зацікавленість, як сенс професійної діяльності, не були самостійним об'єктом дослідження. У процесі професійного становлення майбутніх педагогів актуально постає саме проблема формування професійних інтересів майбутніх вчителів фізики в процесі їхнього професійного становлення та розвитку.

Між процесом формування професійного інтересу та результативністю майбутньої педагогічної діяльності вчителів фізики, існує тісний зв'язок, що проявляється як у вигляді прямої залежності успішності майбутньої діяльності педагога від рівня

сформованості, змісту та спрямованості його професійних інтересів, так і не в прямій формі у вигляді психологічного позитивного сприйняття суспільством педагогічної діяльності вчителів, підвищенням мотиваційної готовності до майбутньої продуктивної роботи в закладах освіти.

Звернімося до трактування поняття «професійні інтереси». Інтереси у загальному вигляді є важливими у визначенні опорних понять багатьох науковців.

С. В. Бондаренко визначає професійний інтерес як позитивне ставлення особистості до професії. Вчений вважає, що професійний інтерес є одним із видів загального інтересу. Його специфіка полягає у тому, що він спрямований на певну професію, а загальний інтерес – на предмет чи явище дійсності [1].

Інтереси входять до складу інших, більш складних за своєю побудовою, професійно важливих якостей майбутніх вчителів фізики – професійного самовизначення, професійної самоідентифікації, професійної спрямованості. Інтереси є окремим напрямком дослідження особистості.

Поняття «інтереси» Е. Ф. Зеєр нерідко вживає поряд з поняттями «спрямованість», «мотиви», «установки», «орієнтації». В цілому ж інтереси в структурі особистості відносяться вченим до компонентів професійної спрямованості: мотивів, намірів, інтересів, нахилів, орієнтирів, ідеалів [3].

Отже, можна зробити висновок про значення професійних інтересів у професійному становленні та подальшому професійному розвитку майбутніх вчителів фізики, коли власне інтереси входять до складу інших, більш складних за своєю побудовою професійно важливих якостей.

Феномен професійних інтересів розглядав у своїх наукових працях Є.О. Клімов, який вказує на залежність динаміки працездатності, втомлюваності, трудової віддачі від інтересів працюючої людини. Вчений покладає інтереси в основу тих процесів, які визначають результативність роботи колективу [4].

В. М. Солдатенко визначає професійні інтереси як емоційно забарвлену систему відношень, стійких ознак, що відображають ставлення самої людини до сфери її професійної діяльності, потребу в оволодінні нею, бажання самореалізуватися в ній [5].

Чимало науковців подають професійні інтереси більш комплексно. Наприклад серед якостей майбутнього педагога вони визначають професійну мобільність. Так В.О. Гринько емпірично виявила та проаналізувала критерії та показники професійної мобільності педагогів, до яких відносяться: інтерес та любов до педагогічної діяльності, загальні та предметні компетенції, гуманістична спрямованість, любов до дитини та прагнення її розуміти, спрямованість на професію та інше [2].

Таким чином, різні підходи до тлумачення сутності професійних інтересів пояснюються, очевидно, тим, що визначення цього поняття динамічне, багатогранне. Його значення трансформується відповідно до змін, що відбуваються в суспільстві, освіті й розглядаються під різними кутами зору.

Список використаних джерел

1. Бондаренко С. В. Розвиток проблеми формування професійного інтересу у психолого-педагогічній науці. *Психологія та педагогіка*. 2011. Випуск 40 (1). С. 135–139.
2. Гринько В. О. Психологічні засади розвитку професійної мобільності викладача вищої школи : дис. ... канд. псих. наук : 19.00.07. Київ, 2012. 207 с.
3. Зеєр Э. Ф. Психология профессий: учебное пособие. Москва, 2003. 336 с.
4. Климов Е. А. Основы психологии: учебник для вузов. Москва : Культура и спорт, ЮНИТИ, 1997. 295 с.
5. Солдатенко В. М. Формування професійного інтересу у студентів технічних ВНЗ. URL: <http://library.kpi.kharkov.ua> (дата звернення 10.10.2021).